

De Messias Leren

Israël en de volken – Gods weg nieuw leren lezen

*Edjan Westerman
Zoetermeer: Boekencentrum, 2015.*

In deze vuistdikke publicatie brengt de auteur de boodschap van Israël onder de aandacht van het christelijk spreken. Edjan Westerman erkent dat er in de algemene christelijke geloofsleer voor het thema Israël weinig aandacht is. Graag wil hij nagaan hoe Israël als volk vanuit het OT nog steeds op voorgrond mag staan in de boodschap van het NT.

Westerman doet dat in dit bijbels-theologische werk op een prachtige manier. Daarin heeft hij oog voor diverse oude joods-christelijke achtergronden en wijst hij eveneens meermaals op de archetypen die regelmatig in de Bijbel terugkeren. Een voorbeeld van zulk een archetype is de thematiek van de achtste dag. Deze achtste dag is in de joodse traditie een voorteken van de grote vernieuwing die God met deze schepping voor ogen heeft. Die gegevens laten hun impact na in de boeken van het NT.

Via deze verhelderende informatie lukt het de auteur om Gods omgang met Israël op een vrij toegankelijke manier aan zijn lezers voor te stellen en hen te leren om via een nieuwe joods-christelijke manier te kijken naar de doorwerking van Israëls verbondstaal in de christelijke geloofsleer van het NT. Het boek doet dat via drie grote delen: (1) Het canonieke verhaal van de Tenach; (2) Het canonieke verhaal van het NT; (3) Omkeren en omdenken: Leven in een 'nieuw' canoniek verhaal.

Hoewel Westerman er in zijn canonieke verhaal aandacht voor heeft om volledig te zijn, is het opvallend dat hij in zijn canonieke verhaallijn geen tot weinig rekening houdt met het onderscheid tussen een joods-canonieke benadering en een Grieks-canonieke benadering. Deze laatste benadering is daarbij ontleend aan de canonieke opbouw van de Griekse Septuaginta. Een aanzet van de impact van zulk een onderscheiding wordt gedeeltelijk al door Westerman zelf aangestipt in voetnoot 10 van pagina 52. In de bijbelse theologie groeit het bewustzijn dat de keuze in benadering van de bijbelse canon van belang is voor de verhaallijn die er wordt gevolgd. Westerman doet dat in bovengenoemde voetnoot door te wijzen op de driedeling: Thora, Profeten en Geschriften en de thematiek van het land in de laatste boeken van deze driedeling (Dt, MI en 1-2Kr). Een uitvoerigere en diepere reflectie op de betekenis en invloed van Israëls canonieke benadering voor de bijbelse theologie zou daarom een grote meerwaarde voor dit werk zijn geweest. Toch willen we daarmee niet negeren dat Westerman een belangrijk werk heeft geschreven dat voorziet in de nood van de christelijke geloofsleer vandaag: het vanuit bijbels-theologisch perspectief willen doordenken wat de plaats van Israël in de christelijke geloofsleer mag zijn.

Recensie door: Raymond R. Hausoul